

og der vil også være ældre mennesker, der kommer til at bo i det byggeri.

For det andet, hvis ikke det byggeri skulle være godt nok, så kunne man godt begynde at rive alle de boliger ned, der i øvrigt ligger ud til Lyngbyvej og alle de motorveje, der krydser der, hvor der bor helt almindelige folk, der har købt deres lejligheder i dyre domme. Det her bliver heller ikke beton, og det bliver i øvrigt heller ikke noget, der minder om en ghetto. Det er byggelsen alt for lille til.

Så jeg bakker fuldstændig op om Gentofto, der her er ved at lave nogle gode boliger for nogle borgere.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kunne forstå på den konservative ordfører, at man var meget tilfreds, sådan var udtrykket vist, med regeringens udspil. Der blev så nævnt som eksempel, at ordføreren kendte en eller havde hørt om en, som havde været på kontanthjælp i 18 år, uden at der var blevet gjort noget som helst ved det.

Med hensyn til den nye ydelse taler vi om folk, som er socialt meget dårligt stillet og har svært ved at hjælpe sig selv ud af den situation. Er der ikke en risiko for, at man, ved at man sætter folk over på den type ydelse, reelt varigt, måske resten af livet, skaber en situation, der er endnu værre end den, ordføreren beskrev i forbindelse med den person, der havde været på kontanthjælp i 18 år, uden at der var blevet gjort noget?

Sagen er jo, at hvis man kommer på den nye ydelse, skal der ikke foretages noget som helst. Man kan reelt gå på den resten af livet, uden der bliver foretaget noget. Er det i overensstemmelse med det, man kunne kalde traditionel, god konservativ, social tankegang? Er det i overensstemmelse med at tage hånd om dem, som måske har det allersværest på samfundets bund?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er specielt god konservativ politisk ånd, at dér, hvor der er mennesker, der kan klare sig selv, vil vi gerne have at de gør det, så vi virkelig kan tage hånd om de svageste, de handicappede og alkoholikerne, narkomanerne og de psykisk syge, der virkelig er i en svær situation. Her taler vi om udlændinge, som der skulle være gode muligheder for at skaffe job. Men incitamentet er der simpelt hen ikke i dag.

Derfor vil vi have strammet op på det her område, sådan at man selvfølgelig ikke kan gå rundt på kontanthjælp uden reelt at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det bliver vi nødt til at gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg forstår på ordføreren, og det må jeg sige overrasker mig, at det er konservativ politik. Jeg forstår på ordføreren, at man synes, det er helt o.k. at cementere, at vi altså placerer en gruppe af de mennesker, som i øjeblikket befinder sig på det nederste trin på den sociale rangstige på kontanthjælp, på en endnu lavere ydelse resten af livet.

Kl. 15.20

Må jeg så ikke også sige til den konservative ordfører: Jeg har ikke i det her tilfælde talt om udlændinge. Det er noget, den konservative ordfører siger. Så vidt jeg ved, er det en lov, som gælder alle danskere.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det sidste er ganske rigtigt, men nu har vi en debat i dag, der handler om udlændinge. Men ja, det er da selvfølgelig rigtigt, at der er tale om nogle mennesker, der ikke er så ressourcestærke, som man kunne ønske sig. Men det er jo netop derfor, at der skal være en løftestang for at komme et trin op.

Hr. Johs. Poulsen brugte ordet, at man står på nederste trin. Ja, men så skulle man også gerne kunne komme op, og det er det, vi skal hjælpe med til. Det er dels ved at skabe nogle incitament, og det er det her. Det hedder incitament til, at der bliver en løftestang nu, så det bedre kan betale sig at gå ud og tjene nogle penge og få sig et job. Og det tror jeg altså på at mange af de her mennesker kan.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er fru Henriette Kjær jo tidligere ligestillingsminister, derfor kunne man måske håbe på, at fru Henriette Kjær havde en særlig forkærlighed for ligestillingsproblemerne i forbindelse med integrationspolitikken.

Et af ligestillingsproblemerne ligger jo i det oplæg, som er kommet fra regeringen, hvor man vil gøre øget brug af det såkaldte forklædetillæg, et forklædetillæg, som ikke går til den enkelte, men som i virkeligheden går til den anden oven